

ת"פ 65108/02/20 - מדינת ישראל נגד אליהו יצחק עבו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65108-02-20 מדינת ישראל נ' עבו(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו יצחק עבו (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

ביום 21.6.2020, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן, ובו ריבוי מעשי איומים.

על פי כתב אישום המתוקן הנאשם עבד בבית הקפה ארומה במושב הגרמנית ירושלים, וביום 28.1.2020, עת עבדה במקום גם אחראית המשמרת (להלן - שחר), משחשד מנהל הסניף (להלן - אסף) כי הנאשם בגילופין, ביקש ממנו לעזוב את המקום.

למחרת, 29.1.2020, שלח הנאשם לשחר הודעה עם סרטון בו הוא נראה עטוי חלקית במסיכה, דורך אקדח אוויר, לוחץ על ההדק ומפנה אצבע משולשת למצלמה. לסרטון לוותה הודעה "יום יבוא ותגידו אלי אבו".

ביום 19.2.2020 שלח הנאשם לאסף מסרונים ובהם קילל ואיים כי ירדוף את אסף עד סוף ימיו.

כעשרים דקות לאחר מכן התקשר הנאשם למוקד 100 של המשטרה, אמר כי הוא עתיד "לעשות רצח שיעלם בשניות", הולך לשבת בכלא על רצח אדם 25-30 שנים, לעשות מעשה שהולך "לזעזע את המדינה ברמה אחרת", סיפר על עובד שהתנכל אליו ושהוא עצמו עומד להתנכל אליו ("לבעל הבית") "ולעשות לו משהו רע ממש". עוד אמר כי "יש אנשים שכבר קיבלו כסף על הראש שלו", אז הוסיף כי לבעל הבית קוראים "אסי", אמר היכן הוא גר ואיים להגיע אליו ואל ילדיו (שאת אחד מהם ציין בשמו).

הנאשם הופנה תחילה לשירות המבחן לבדיקת התאמתו לבית משפט קהילתי, אך בשני תסקירים שונים הבהיר שירות המבחן כי מסיבות רבות, שיפורטו בהמשך, הנאשם אינו מתאים למסגרת זו, ואף לא לביצוע של"צ.

בהמשך הופנה הנאשם לתסקיר להמלצה עונשית.

משלל התסקירים שהוגשו על ידי **שירות המבחן** עלה כי הנאשם מגיע מרקע מורכב וקשה, לרבות חשיפה למצבי קצה עוד מגיל צעיר. הנאשם צורך אלוהול בכמות גבוהה משך תקופה ארוכה, וככל הנראה גם בעת ביצוע העבירות היה נתון תחת השפעת אלוהול.

נעשו ניסיונות רבים על ידי שירות המבחן וגם על ידי משפחתו לשלב את הנאשם בטיפול שלא צלחו, הנאשם עבר גמילה פיזית של 3 שבועות אך לאחריה לא המשיך לטיפול הנפשי וחזר לצורך אלוהול.

בסיכום קבע שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לטיפול, לא יוכל לבצע שירות לתועלת הציבור, ואין טעם בהטלת צו מבחן עליו.

שירות המבחן גם הביע ספק אם הנאשם יוכל לעמוד במחויבות הכרוכה בריצוי מאסר בעבודות שירות ולכן המליץ להטיל על הנאשם מאסר מותנה וקנס.

לאחר שיחה ממושכת שערך בית המשפט עם הנאשם מחוץ לפרוטוקול, ועיקריה הובאו בתמצית, ולאחר שבעקבות שיחה זו הצהיר הנאשם כי יגיע לטיפול בשירות המבחן - קיבל הזדמנות נוספת והדין נדחה לצורך קבלת תסקיר משלים, אך מהתסקיר האחרון שהוגש ביום 10.2.22 עלה כי כל ניסיונות שירות המבחן לקבוע עם הנאשם פגישה עלו בתוהו, וגם לאחר שנקבעו פגישות הנאשם לא הופיע אליהן ואף נמנע מלהסביר את היעדרותו.

הנאשם נשלח גם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, שסקר בהרחבה את מצבו אך מצא כי הוא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים:

המאשימה שיקפה בדבריה את הפגיעה בערכים המוגנים - שלווה נפשו של המתלונן ושלומה, הדגישה חומרת האיומים ששלח הנאשם למתלונן, בהודעות טקסט וקודם בסרטון בו נראה אוחד באקדח אויר ולוחץ על ההדק. עוד שמה המאשימה יתבה על הדברים שאמר הנאשם למוקד 100 במשטרה שם איים מספר פעמים לרצוח את המתלונן.

המאשימה הדגישה כי הנאשם זקוק לטיפול באופן בהול על רקע התמכרותו לאלוהול, ואף הציגה רישום תעבורתי המראה כי הנאשם הורשע בנהיגה בשכרות.

בהינתן כל אלה, והאמור בתסקירי שירות המבחן, עתרה המאשימה למתחם ענישה של מאסר קצר בגין כל אישום, בתוספת ענישה נלווית, וסברה כי יתכן שהנאשם יוכל לקבל טיפול בהיותו בחסות שב"ס.

הסנגור צרף את תמליל השיחה המלא של הנאשם עם מוקד 100 ועתר לקרוא מתוך הדברים דווקא קריאה לעזרה שביטא המתלונן בדבריו אשר העידו יותר על מצבו הנפשי בזמן ביצוע השיחות, מאשר על כוונה ממשית לאיים או לממש איומיו.

הסנגור הטעים כי בשיחות עם מוקד 100 הנאשם ביקש לבטל תלונתו ובעיקר לבטל את דבריו הקודמים ובהם האיומים השונים.

הסנגור ביקש שלא להטיל על הנאשם עבודות שירות, בהעדר עבר פלילי והיות שמאז האירוע ועד היום לא יצר קשר עם מי מהמתלוננים

הסנגור עתר לשלוח את הנאשם לתסקיר משלים נוסף לבחון את הצהרתו כי הפסיק להשתמש באלכוהול, ולאחר שהגיע, כאמור לעיל, התסקיר ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן כפי שניתנה בתסקירו הקודם.

הנאשם סיפר כי הוא צורך אלכוהול פעם בשבועיים לכל היותר, עתיד להתחתן בקרוב, הודה והתנצל על מעשיו, וזה שנה וחצי "לא עושה שטויות".

מנגד אמר ש"עבר חודשיים של סיוט" מהמעסיק הזה ש"אף אחד לא עשה משהו נגדו ויש סיבה שקרה מה שקרה" הנאשם הוסיף שהוא מוכן לעשות שינוי.

דין והכרעה:

השאלה המרכזית העומדת להכרעה, לאחר זיהוי **הערכים המוגנים** שנפגעו - במקרה זה שלווה נפשם וביטחונם האישי של המתלונן וילדיו, הינה מידת הפגיעה באותם ערכים.

כשאני אומד את **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים אני מוצא כי אף שמדובר בעבירה שהעונש הפורמלי בגינה הינו 3 שנות מאסר בלבד, הרי שמעשית, בתוך כל עבירה, בעיקר אלו המסווגות כעוון או פשע, יתכן מנעד רחב מאד של חומרה הנבחן בשלושה מישורים: המעשה הספציפי שגילם את העבירה, הנסיבות שסבבו את ביצועה והשפעתה או השלכותיה

על הקורבן/המתלונן.

במקרה לפנינו תוכן האיומים היה קשה עד מאד, וניתן לומר כי במישור זה מגולמת חומרה גבוהה של עבירה.

אינני יודע לומר דבר על הנסיבות שסבבו את העבירה ולכן אינני נותן משקל רב לסיבה שנתן הנאשם לאיומיו.

גם אם סובייקטיבית חש הנאשם שהמתלונן התעמר בו, ודאי אם חשב, בטעות כנראה, שהמתלונן עומד ביסוד שלילת רישונו, אין בכך כדי להקהות כלל מחומרת איומיו, בין שהיה שיכור עת ביטא אותם ובין אם לאו.

השפעת העבירה על המתלונן אינה ידועה, כי היעדר תסקיר נפגע עבירה אינו מאפשר ללמוד עליה וגם לא עלה מהעובדות שהובאו בפניי האם שיתפה המשטרה את המתלונן בדברים שאמר לה הנאשם.

אפשר רק לדמיין כי רצף האיומים ומידת פירוטם, ערער את שלווה נפשו של המתלונן באופן שמידת הפגיעה בערך המוגן הייתה גבוהה לכל הפחות.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם זקוק לטיפול, ואף שהשתתף למשך שבועיים בגמילה פיזית מאלכוהול, מעשית - המשיך גם אחריה לצרוך אותו, ולא עזרה גם הבנתו בשיחה שקיים עם בית המשפט כי עליו להתגייס לכך. הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ולא הופיע לפגישות שנקבעו.

בהיעדר טיפול, ובהינתן המסוכנות העולה מהדברים, דרושה הרתעה אחרת שאולי תצליח להחליף את מקומו בהפחתת המסוכנות, וכזו יכולה לבוא רק במישור העונשי.

גם אם אתן משקל רב לדברי הסנגור שמילותיו של הנאשם בשיחותיו עם מוקד 100 מבטאות קריאה לעזרה יותר מכל דבר אחר, דומה שמילותיו של אותו נאשם, בדבריו לעונש לפניי, באומרו על המתלונן, כי "יש סיבה שקרה מה שקרה", מבטאות מסוכנות כשלעצמן.

לזכותו של הנאשם היעדר עבר פלילי (אך מנגד - קיום עבר תעבורתי רלבנטי), עוד לזכותו הודייתו ולקיחת האחריות לעבירה.

לא התעלמתי גם מקורות חייו הקשים של הנאשם העומדים ברקע - באופן מסויים - לכלל התנהלותו.

מאידך, ואף שבית המשפט ניסה כמיטב יכולתו, קשה לסייע לאדם שאינו מוכן לעזור לעצמו.

בנסיבות אלה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר למשך חודשיים אותו ירצה הנאשם בעבודות שירות לפי חוות דעת הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.6.22.

מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מסיום ריצוי עבודות השירות, את העבירה בה הורשע.

קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם ובהיעדר כזו ישולם עד ליום 1.10.22.

אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור שוב את העבירה בה הורשע בתוך שנה מיום סיום ריצוי עונשו, ישלם סך 7000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 15 ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד אייר תשפ"ב, 15 מאי 2022, בהעדר הצדדים.